

Українська Католицька Церква Св.Родини

Парох: о. Микола Олвіян Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY11757

Phone: (631) 225-1168 / Fax: (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Facebook: Saturday School:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Holy Family Ukrainian Catholic Church

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757

Pastor: Fr. Olvian Nicolae Popovici

Phone:(631) 225-1168/ Fax:(631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – English cantor

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Sunday Divine Liturgies:9:00am-English / 10:15am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies:8:00 am or 9:00am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00pm

No. 10/18CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК March 11,2018 /Березень 11,2018

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

Неділя, 11-го Березня, 2018р.Неділя 3-а Великого посту,

Хрестопоклонна.Св. Порфирія, єп. Газського.

Глас7:Апостол: до Євреїв 4:14-5:10. / **Євангеліє:**Марка 8:34–9:1.

Увага: Літургія св. Василя Великого.

9:00 год. ранку –За Парафіян – англ. мовою.

10:15год. ранку – (Боже Благословення дляНаталії, Андреї, Андрія та усієї родини Попович, Боже Благословення дляНадії та усієї родини Москалюк,зам. Родина) - укр. мовою.

Вічне світло:Цього тижня вічне світло горітиме – За Боже

Благословення для всієїРодини Попович, зам. Родина Попович

Понеділок,12-го Лютого, 2018.Прп. існ. Прокопія Декаполіта.

9:00 год. ранку– Акафист до Страстей Христових

Вівторок, 13-го Лютого,2018.Прп. існ. Василя, спосника Прокопового.

8:00 год. вечора – Наш храм відкритий для вашої

молитви.**Середа,14-го Лютого, 2018.** Св. прлмчч. Євдокії.

7:00 год. вечора – Акафист до Страстей Христових

Четвер,15-го Березня,2018.Св. свцмч. Теодота, єп. Киринейського.

8:00 год. вечора – Наш храм відкритий для вашої

молитви.**П'ятниця,16-го Березня, 2018 р.**Свв. мчч. Євтропія і дружини його, Клеоніка й Василюска.

9:00 год. ранку– Хресна Дорога – англ. мовою.

7:00 год. вечора – Хресна Дорога - укр. мовою.

Субота,17-го Березня, 2018 р. Субота заупокійна.Прп. Герасима, що на Йордані.

5:15 год. вечора – Заупокійна Літургія і Панахида (V)

(Сорокоусти) – на обидвох мовах.

6:00год. вечора – Вечірня.

7:00 год. вечора – (Друга Св. Літургія) - ☩Омельян Стишин, зам. Родина

Неділя, 18-го Березня, 2018р.Неділя 4-а Великого посту,
(Преподобного Івана Ліввичника).Св. мч. Конона.

9:00 год. ранку–За Парафіян – англ. мовою.

10:15год. ранку– (Боже Благословення дляВадима Тислик та усієї родини, Боже Благословення дляРуслана та усієї родини Середній,зам. Олена Якубовська та Надія Чорномидза) - укр. мовою.

СВЯТІ ТАЇНСТВА:Хрещення і Миропомазання: уділяються за попередньою домовленістю батьків, які повинні бутипрактикуючими

католиками.

Сповідь: перед або після Св. Літургією та за домовленістю.

Вінчання:зголоситися до о.пароха за 6 місяців наперед. Вимагається відбути передподружні науки.

Школа Українознавства:проводить заняття кожної суботи(9:15-1:35).

Детальніша інформація на фейсбуці:

<https://www.facebook.com/HFUKrainianSchool>

Уроки українських танців для дітей віком (5-9р.) проводяться у суботу

з 1:30 – 2:15год; (9-11 р.) 2:15 – 3:45 год; (11-15 р.) 3:45 – 5:15 год.

Вчителі – п. Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої п'ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у будь-який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією.

“Матері в Молитві”:наступна молитовна зустріч відбудеться 6- го квітня2018р. і розпочнеться о 8:30 годині вечора.

Чоловіча молитовна група святого Йосипа відбувається кожного четверга о 8 годині вечора на англ. мові.

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год);

Субота (10:00 – 2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної неділі та свята до Церкви на Богослуження. Це є обов'язок кожного християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (22 – го квітня2018 р о 12:00 годдня)в першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 12:00 годині днядля дітей-батьків. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до Храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації для вісника – до 12:00 год кожної п'ятниці.

Заповіт: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родини (Holy Family Ukrainian Catholic Church) у вашому заповіті!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широко двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітайте до парафіяльної канцелярії, щоб представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

Дорогі парафіяни та гості, запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на щонедільну каву та солодощі після Божественних Літургій!

Недільна Пожертва, 4березня, 2018 р.

Господь Бог нас навчає: «Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$205, Тетрапод: \$9, Бідних: \$10, Кава: \$215, Миска Рису: \$10, Андріївський гріш: \$105, Квіти: \$350, Пожертва: \$20,
Місячна жертва на іпотеку - \$785.00, Недільна жертва – \$1,154.00, Разом - \$2,768.00

Дорогі парафіяни! Управа нашої Церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любові для нашого храму минулої неділі 4-го березня 2018 р.

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, прийняти, час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священика.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці березні 2018 р. наші найкращі вітання та нехай Господь Благословляє всіх вас!
“На Многая і Благая літа!”

Новини нашої парафії:

1. Пасхальна жертва на квіти: Просимо вас про жертву на пасхальні квіти до Квітної неділі, щоб ми мали можливість завчасно прикрасити квітами Господній Гроб та Пасхальні Літургії (1 квітня ц. р.).

2. Поминальні жертви:

На прохання покійної лорі Толопкаві пам'ятають відкритих рахунків для збору коштів для побудови дзвіниці в нашому храмі.

Наш храм отримав жертви від наступних жертводавців: о. Олвіян Микола Попович та п. Наталія Попович 100 дол.

Спільна сума жертв 1,425.00 дол.

3. Запам'ятайте: а. Прибирання церкви: Дорогі парафіяни, щоб запросити священика для сповіді та для Місії, нам потрібні кошти, щоб жертвувати для цієї установи до якої він належить а також під час посту проводиться збірка для Бідних в Україні та Миска Рижу а також включимо збірку на прибирання церкви все разом. І тому 18-го березня 2018 р. Б. відбудеться добровільна друга збірка жертв після всіх Служб Божих. Пожертвовані кошти будуть використані для вище згаданих цілей.

б. У місяці березні проводяться особливі збірки під назвою “Церква в потребі”, “Свята Земля” Квіти для Паски, Миска Рису та “Для Потребуючих” (Бідних). Фонди з яких будуть передані для підтримки Церкви в Україні, на Святій Землі та потребуючих в Церкві. У притворі нашої Церкви або у ваших річних пачках знаходяться конверти для цих збірок.

в. Дорогі Парафіяни: На річний «Рибний обід» запрошуємо усіх 25-го березня 2018 р. у п'яту неділю посту. Додаткова інформація прилучена до нашого вісника.

4. Висловлюємо нашу щирю подяку:

А. п. Іванові Захарю, який нещодавно добровільно прилучився до потреб нашої Церкви і виконав працю потрібну в нашій парафії.
Б. Сестринству Св. Вервиці, які минулого тижня добровільно прийшли та зготовили обід для чудової вечері разом з Семінаристами минулої П'ятниці.

В. парафіянам, які склали жертви минулої неділі для зібрання коштів вислати пачки з подарунками до приюту в Україну. Минулої неділі було жертвовано \$100. **Нехай Бог Поблагословить усіх волонтерів та жертводавців та винагородить сторицею.**

5.

Дорогі Парафіяни: Якщо ви вдома маєте подарунки щене відкриті і маю

ть магазинний квиток, алевони вам не потрібні, звертаємось до вас, якщо бажаєте жертвувати для листопадного “Chinese Action”.

Надісьмося на вашу жертву.

6. Мимаємо на продаж вареники з картоплею, з сиром та капустою, вартістю \$6.00 за порцію. Кошти з продажу ідуть для потреб нашої Церкви.

7. Під час великого Посту проводиться добровільна жертва для бідних.

Притетраподі знаходиться біля скриньки за надписом “Rice Bowl”. Для складення жертви конверти можна знайти у вестибюлі та біля тетраподи.

8. Програма «допомога потребуєчим» при нашій парафії:

А. Панство Варивода відповідаючи за програму «Допомогти бідним та потребуєчим» при нашій парафії закликають всіх нас приєднатися і зібрати необхідні кошти до Паски, для потребуєчих нашої парафії. Наступні продукти можна приносити до цієї акції: продукти добре закриті в сроці дійсності продукції, різні соки, кава, чай, макарони, ітд. Просимо приносити їх до Церкви від сьогодні до 27-го березня. Також якщо у вас є можливість жертвувати кошти, тоді буде нагода придбати свіжі продукти. Заздалегідь дякуємо.

В. Сестринство Св. Вервиці звертається до Вас дорогі парафіяни, якщо ви маєте можливість принести одяг, солодощі або навіть матеріальні кошти, для приготування подарунків, щоб відіслати їх до сиротинця в Україні. Оскільки, наші кошти є обмежені, ми звертаємось до вас допомоги дітям-сиротам.

9. Дорогі Парафіяни: Якщо хтось із вас бажає отримувати Церковний вісник електронною поштою, чи будь яку інформацію з життя нашої Церкви, будь-ласка подайте нам ім'я вашої електронної пошти, щоб ми могли надсилати вам вісники.

10. Духовна мандрівка найбільшми святиями та визначними храмами Італії риватиме від 16 вересня до 27 вересня 2018 року.

Приєднайтеся до нас у цю одиннадцятиденну духовну подорож, «Стопами Святих» **«ВСУПРОВОДІВЛАДИКИ ПАВЛА ХОМНИЦЬКОГО, ЧСВВ.**

Заохочуємо вас не дооднієї поїздки, а до духовної подорожі, яку запам'ятаєте завжди. **Задодаткову інформацію звертайтеся до о. Пароха.**

Заохочуємо усіх парафіян до щоденної молитви на Вервиці, щоб Господь Бог зсилав своє милосердя на нас.

До вашої уваги: Євр. 4, 14 – 5, 6. «Приступім, отже, з довір'ям до престолу благодаті, щоб отримати милість і знайти благодать на своєчасну поміч» Часто в різноманітних обставинах та ситуаціях ми бачимо свою людську обмеженість, чуємо свою слабкість, свою безпомічність щось зробити, на щось вплинути. Навіть на свої ваді і гріхи нам не завжди легко впливати. Часто працюємо над собою днями, місяцями, а то й роками і не можемо дати ради самі собі, і це правда. Якщо ми могли б самі собі дати раду, то не потрібен був би прихід Ісуса Христа, Його смерті і воскресення. Важливо повсякчас собі усвідомлювати, що Господня благодать нам конечно потрібна для спасення. Ми самі по собі не можемо дати собі ради і завжди маємо шукати й уповати на Бога, шукати Його помочі, шукати Його сприяння. Тож коли в нас закінчуються спроможності, сили, можливості, якщо не можемо знаходити цього всього в собі, завжди просимо про Божу благодать. **І так як Господь допомагав, підтримував і укріплював усіх, хто звертався до Нього, і нам так само допоможе, підтримає, укріпить і спасе. Мр. 8, 34 – 9, 1. «Коли хтось хоче йти за мною, хай зречеться себе самого, візьме на себе хрест свій і йде слідом за мною».** Взяти Хрест Господній – значить прийняти обставини свого життя такими, якими вони є. Нам завжди важко їх прийняти, завжди щось не так. Ми носимось зі своїми планами, маємо свої переконання, яким би мало бути життя навколо нас, знаємо, хто й що мав би зробити. Однак не усвідомлюємо, що все, що маємо, – це дар від Бога. Брати хрест на себе – це прийняти ті обставини, які є в цю мить нашого життя, і жити в них за Божими законами. Брати хрест – це також приймати себе таким, яким я є в цю мить мого життя. Коли ми це приймемо – зразу прийде радість і настане мир, бо ми приймемо Бога, який стоїть за тим. Ми почитаємо Хрест Господній, виставляємо його для поклоніння і співаємо: «Хресту Твоєму поклоняємось, Владико!» Віддаємо честь і шану Хрестові, бо на Хресті відбулося наше спасення. Знаємо, що екзорцист завжди має з собою хрест, щоб нагадати дияволу, що він уже переможений і не має ніякої сили над людиною.

Через якийсь обман він, можливо, заволодів особою, як і через обман диявола спокушає нас, але він ніколи не має над нами сили. Частіше вдвляймося в Хрест,

споглядаймо Хрест, поклоняймося Хрестові, цілуймо Хрест, бо це місце нашого спасення! Хрест – це місце і гарантія нашої свободи в Ісусі Христі!
Владика Венедикт (Алексійчук).

Третя Сторінка Українська Католицька Церква Св. Родини

м. Лінденгуст, НІ 11757

До вашої уваги: Наш християнський обов'язок щодо померлих Дуже великою поміччю для душ у чистилищі є виконання останньої волі померлих, зокрема виконання останньої їхньої волі щодо Служб Божих по їхній смерті. Заслуги за своє розпорядження щодо Служб Божих чи інших добрих діл кожна душа забрала з собою на другий світ - і вже за цей намір вона має велику заслугу перед Богом і поміч у чистилищі. Але овоч тих добрих діл дістанеться душі щойно тоді, коли діло буде виконане. Хто не виконає його швидко, той стягає на себе тяжку провину, бо забирає померлому належну йому поміч та позбавляє його овочів добрих діл, що їх він виконав за життя. Стогони і скарги померлих за таку несправедливість підуть перед Божий престіл і Бог карає за це. Так говорить Сам Ісус Христос: "Хіба ж Бог не оборонить вибраних своїх, що голосять до Нього день і ніч? Кажу вам, що оборонить незабаром" (Лк. 18, 7-8). Якщо хтось занедбує те, що мав виконати для душі померлого, тоді Бог може допустити, що така людина по своїй смерті також не зможе дочекатися помочі від тих, які повинні їй допомагати. Хто кривдить своїх дорогих померлих, той сам заслуговує бути по своїй смерті забутим і опущеним. Прийти на допомогу душам, які терплять у чистилищі, - наш християнський обов'язок. Багато людей вважає, що вони виконали свій обов'язок щодо своїх усопших: зробили їм "гарний похорон", поставили пам'ятник, приносять на могилу квіти... Це важливо, але цього дуже і дуже мало. Наші померлі потребують набагато більше їм потрібна наша реальна велика допомога і опіка. Ми, як християни, ніколи не повинні забувати про свій обов'язок щодо тих, які переступили поріг вічності. Побожний архidiaкон М. Будон з Евро у своїй праці «Прославлення Пресвятої Тройці душами в чистилищі» пише: "Чим бідніша особа, тим більший наш обов'язок допомагати їй. Але хто може бути біднішим за того, хто нічого не має, але багато має боргів і не може ані працювати, ані відробляти, ані навіть бажати нічого не може, а тільки змушений й у страшених муках чекати, поки не заплатить останнього гроша? У цьому очищувальному вогні знаходяться також і ті, котрі з нами перед тим були у добрих стосунках і до чийх страждань, можливо, чимало спричинилися і ми. Там знемагають наші брати, сестри, батьки, матері - там багато терплять. Який же то біль для них - відчувати, що в тих стражданнях про них забули, їх покинули ті, про щастя котрих вони так колись турбувалися і котрі тепер марно тратять залишене ними майно, і жоден гріш не йде на їхній порятунок, на полегшення їхніх страждань. Якби у вогні горіла тварина, в нашому серці це викликало б співчуття - так не вже можна бути нечутливим до батька, матері, мужа чи дружини, до всіх тих, котрі мучаться у страшному полум'ї чистилища?!" Свята Бригіда у своїх небесних одкровеннях, неодноразово підтверджених Церквою і остаточно схвалених лише після достеменної перевірки на Базельському Соборі, описує, як ангел три місяці показував їй чистилище, промовляючи: "Усім душам, які перебувають у цих місцях, належить молитва і добрі діла Святої Церкви, що чиняться на світі, передовсім ті молитви і діла, що їх вони самі здійснювали ще за життя, а також ті, що їх друзі для них чинять. Знай також: як багато є різних гріхів, так і покарань багато є різних. Голодному - їжа, спраглому - вода, сумному - веселість,

нагому - вбрання, хворому - ліжко приносять радість, так і душі радіють усьому тому, що для них робиться насвіті. Благословенний нехай буде кожен, хто у своєму житті допомагав душам своїми молитвами і добрими ділами, а також працює своїх рук, бо непомилна Божа Справедливість хоче, щоб вони або крізь вогонь очистились, або через добрі діла вірних швидше досягали спасіння".

Про Хресну Дорогу в найстаршій традиції

..продовження з попереднього вісника....

Святий Франциск вдихнув нове життя у середньовічну духовність, міцно поєднав створіння з Творцем, а над усе полюбив Христа у Його стражданнях. Вираженням містики св. Франциска є однаковою мірою як його стигмати, так і виспіваний ним Гімн Сонцю. Від часів Бідняка з Ассизи народжується новий погляд на людину і форму її стосунку до Бога. Христос і Марія сходять із високо піднесених п'єдесталів на землю, аби взяти участь у людських справах і турботах повсякденного життя. Францисканська побожність є більше переживанням, аніж спекуляцією думки, завдяки чому вона стала доступною для всіх. Це, однак, не означає, що христоцентрична духовність стала виключною власністю францисканського руху. В домініканських колах, а також і в цистерціанських, культ людства Ісуса набуває в цей час великої інтенсивності. Попри наукову врівноваженість, теологічна думка св. Томи повністю проникнута полум'яною любов'ю до Бога-Людини. Цю полум'яну любов ми знаходимо також у містичному досвіді двох видатних цистерціанок — св. Мехтильди (†1299) і св. Гертруди Великої (†1302). Гаряча любов до Спасителя проявилась у них у ушануванні ран і Серця Христа, а завдяки своїм емоційним елементам ця побожність має чимало спільних рис із францисканською. Пасійну течію побожності Середньовіччя досить повно виклав у своїй думці св. Бонавентура (†1274). Листи Серафічного Вчителя становлять черговий етап у розвитковій молебню до Розп'ятого, а Страсті Христові становлять першопланове місце у вченні святого. Він просто невичерпний щодо багатства порівнянь, символів і визначень, із допомогою яких прагне показати глибини таємниці любові Бога до людей, явленої у хресній смерті Ісуса Месії. Отже, немає нічого дивного, що св. Бонавентура був названий Пасійним Учителем. Зокрема, три твори св. Бонавентури безпосередньо присвячені тематиці Страстей. Це «Містична галузка», «Дерево життя» і офіцій Бревіарію (добір текстів для Літургії Годин) про Страсті Господні. До цього жанру належать також і популярні пізніше середньовічні житія Христа, зокрема «Медитації про життя Христа» Йоана де Каулібуса (ще відомого як Псевдо-Бонавентура) і «Житіє Господа нашого Ісуса Христа» Людольфа Саксонця (†1370). Зокрема перший твір залишив по собі чимало літературного наслідування у Середньовіччі. Спільною рисою пасійних розповідних творів є те, що вони всі беруть матеріал не тільки з біблійних джерел, але і з апокрифів. Черпання з неканонічних матеріалів, однак, призвело до односторонності погляду на Христа. Затирається головна риса особистості Спасителя, а саме — те, що Він є обіцяним Месією, а на хресті склав жертву відшкодування, а Його Воскресіння має сотеріологічний характер (тобто стосується діла спасіння). Аби зацікавити читача таких творів, зворушити його, автори наводять

численні реалістичні описи страждань Христа, Його самотність у годину страждань, безсильність Матері, яка прагне прийти з допомогою, ненависть і злість катів. Розвиток сюжету напружений і сповнений динаміки, а перебіг події бачиться немовби очима Марії, яка дуже часто з'являється у таких сценаріях. У сенсі змісту Страстей, в таких літературних творах є всі головні біблійні моменти, щедро збагачені доповненнями, які не було звідки взяти інакше, як тільки з апокрифів. Гідний відзначення є порядок подій, викладений у творі «Роздуми домініканські» та у Бальтазара Опця (Опецького). Згаданий Бальтазар вказує, що вперше Христос упав після винесеного Йому смертного вироку, коли з Нього зривали шати. Хрест, покладений на Його плечі, мав 15 футів. Після розмови з єрусалимськими жінками Ісус побачив свою Матір і впав під хрестом. Також і Марія з великого болю впала на землю. Симона Кириинеянина примусили нести хрест не замість Христа, а разом із Ним. Хоча Симон допомагав нести хреста, однак Ісус упав на Голгофі і «сильно обличчя собі поранив». Після того, як із Нього зняли багрянцю, Христос, «не можучи стояти далі, упав». Описання розп'яття сповнене реалізму. Скорботна Мати жаліється Богу Отцю через Страсті Сина. Так само й другий згаданий твір, «Роздуми домініканські», позначений багатством подробиць в описаннях Страстей. Весь пасійний цикл розпочинається з прощання Христа з Марією у «квітну» неділю. По дорозі Христа від преторії Пілата на Голгофу названо такі сцени: покладення хреста, прощання з Марією по дорозі на Голготу, падіння під хрестом, зустріч із Симоном Кириинеянином і Веронікою. Дуже детально розписано подробиці розп'яття і смерті Христа. Виняткове значення для збагачення пасійної побожності мала середньовічна містика. То саме містики своєю чутливістю до болю постаралися поглибити всі обставини страждань і смерті Христа. Твори великих учителів німецької містичної Верхньорейнської школи — Екхарта (†1327), Йоана Таулера (†1361) і Генріха Сузо (†1366), попри піднесеність їхніх спекуляцій, відзначаються сильним чуттєвим забарвленням. Останній з них, посилаючись на думку св. Павла, визначає пізнання Розп'ятого як найвищу філософію свого життя. Серед містичних переживань, релігійних об'явлень та екстазів душі, що споглядали Христа, намагалися огорнути всю Його любов до людини. У їхніх творах підкреслюються удари і рани, отримані Христом під час бичування та коронування тернами; описується жорстокість, із якою Його було прибито до хреста. Знаряддя Страстей Христових (Arma Christi), рани і кров Христа дістають особливе ушанування. Деякі сцени Страстей поєднано з канонічними годинами чи днями тижня. Створюються спеціальні «Годинники Страстей Господніх». Свята Бригіда Шведська (†1373), чий об'явлення під кінець XIV століття були знані в усій Європі й чий молитви до Розп'ятого посіли своє недоторканне місце у книжках для мирян, споглядає сцени Страстей так, ніби вони відбувалися безпосередньо перед її очима. Таку само позицію можна знайти у другій згаданій на той час візійниці — св. Катерини Сієнської (†1380). Представлення Розп'яття у цій новій редакції багато чим завдячує містиці, яка намагалася пізнати і описати фізичні та духовні страждання Ісуса. Починаючи від XIV століття, таке ставлення запановує в умах і уявах, формуючи бачення, що пульсує повнотою сердечного співчуття. З євангельської розповіді виділяються ті епізоди, події, образи або постаті, з якими поєднується особливо сильний емоційний

колорит. Ці сцени набувають конкретизування у ліричних творах, релігійному театрі, живописі та скульптурі. Сама ж християнська духовність, на якій відбилися екзистенційні тривоги і турботи людей кінця Середньовіччя, набуває рис патетичних і трагічних. Можна сказати, що це драматичне бачення Страстей Христових уже постійно впливатиме на модель християнської побожності, по новітні часи включно. Ісус у моментах свого життя і страждань немовби зрівнюється з іншими людьми, завдяки чому Його образ стає близьким і простим. Здається, що ми маємо перед собою не звичайного Господа, а Брата який знає всі скорботи, Друга, Лікаря, ба навіть Жебрака, який простягає пробиту долоню по гріш людської любові. Христос зовсім не стриманий у розкритті свого болю, Він говорить про нього майже кожній людині. Аби надихнути людей до ще більшої любові, Він розкриває їм свої приховані страждання, яких зазнав під час Страстей. Природним резонансом так сприйнятої пасійної побожності стає визволення якоїсь предивної внутрішньої чутливості, яка охопить людей пізнього Середньовіччя, проявляючись у ревних і щедрих сльозах, що проливалися над муками Христа. Серед форм пасійної побожності не можна не згадати літургійну драму — інсценізації подій із життя Христа. Колискою цього явища була Західна Європа. Зокрема п'ять особливих видовищ, пов'язаних з літургійною драмою, увійшли в церковну історію: процесія у Вербну неділю, Остання Вечеря (Mandatum), Воздвиження Хреста і Поховання Христа, а також Відвідання Святого Гробу. Набагато вільніші зв'язки єднали з пасійною темою інші інсценізаційні давньоєвропейські форми, такі як містерії, міраклі та мораліте. З огляду на численні мирські теми, їх найчастіше ставили поза церковними мурами, на ринкових площах чи центральних площах міст. Задля влаштування містерій, зокрема найбільшої з них — представлення Страстей Господніх, — постають спеціальні товариства і корпорації. Так під кінець XIV століття виникло у Парижі Братство Страстей Господніх, яке з часом привласнило собі щось на кшталт монополії на представлення світської драми, за співпраці з «Дітьми безтурботності», оскільки кожна серйозна вистава мала переплітатися комічними інтермедіями, щоби не втрачати уваги глядачів. З огляду на цю ж само увагу, якої не можна було випускати, на виставах не сторонилися крайнього реалізму. Це мало прикрі наслідки для самих акторів. Наприклад, 1437 року в Метці настоятель Ніколь, який грав роль Христа в агонії, ледве не помер насправді на дереві хреста. Також і ще один священик, Жан де Міссей, який грав Юду Іскаріота, повисився трохи надовше, ніж це було розумно, втратив притомність і був би помер, якби йому не поспішили з допомогою. Як видно з наведених прикладів, духовенство брало участь у пасійних виставах разом із мирянами, бо це були важливі релігійні події у житті місцевих спільнот. Характерна для Середньовічної побожності тенденція глибокого психологічного і суб'єктивного проникнення у таємницю Страстей Господніх знайшла вираження також і в розвиткові індивідуалізації релігійного життя.....*далі буде....*

Опрацьовано за виданням: Droga krzyżowa, ks. Jerzy Kopec CP<http://www.credo-ua.org>

До вашої уваги: Господи Боже наш! Ми, недостойні, удостоївшись стояння у святому Твоєму місці, і не маючи можливості принести Тобі ніякого доброго діла, Тобі, нічого не потребуєчому з наших благ, приносимо як жертву покаяння серця і смирення духа, просячи для себе у Твоєї благоді прощення за гріхи. Почуй наше нікчемне моління, що не принизив митаря, який упокорився перед Тобою, і покавав його праведним більше за фарисея, що хвалив самого себе, його ж похвальбу і мерзенне велелюбие віддали від

нашого серця; але даруй нам печаль митаря і найближчу до Тебе смиренність, бо хто підноситься буде принижений, а хто смиряється буде піднесений; та удостой нас блаженства в Царстві Небесному, що зберігається для убогих духом. З милосердя Христа Твого, з Ним же благословенний Ти, з Пресвятим і Благим і Животворящим Твоїм Духом, нині і повсякчас і на віки віків. *(Заамвонна молитва третьої неділі посту).*

Хрест - воскресіння померлих. Хрест - надія християн. Хрест - палиця калік. Хрест - потіха вбогих. **Хрест** - вуздечка для багатих, упокорення гордих. Хрест - надія безнадійних (св. Єфрем Сирійський, Слово 39).
